Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2021. gada 4. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Civildienests – Iegūto izdienas pensijas tiesību nodošana – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – VIII pielikuma 11. pants – Ierēdņi un pagaidu darbinieki, kuri atgriežas darbā izcelsmes valsts pārvaldē pēc neaktīva statusa laikposma un amata veikšanas Savienības iestādē

Lietā C-903/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar 2019. gada 2. decembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 10. decembrī, tiesvedībā

DQ

pret

Ministre de la Transition écologique et solidaire,

Ministre de l'Action et des Comptes publics,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs N. Vāls [*N. Wahl*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*] (referents) un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Francijas valdības vārdā – *A.-L. Desjonquères* un *N. Vincent*, kā arī *A. Ferrand*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *B. Mongin* un *M. Brauhoff*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – "Civildienesta noteikumi") VIII pielikuma 11. panta 1. punktu.

2 Šis pieteikums iesniegts tiesvedībā starp *DQ* un *ministre de la Transition écologique et solidaire* [ekoloģiskas un solidāras pārejas ministru], kā arī *ministre de l'Action et des Comptes publics* [publiskās pārvaldes un publisko līdzekļu ministru] jautājumā par viņa lūgumu nodot Eiropas Savienības pensiju sistēmā iegūto izdienas pensijas tiesību aktuāro ekvivalentu.

Atbilstošās tiesību normas

3 Civildienesta noteikumu reforma tika ieviesta ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 723/2004 (2004. gada 22. marts), ar ko groza Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 2004, L 124, 1. lpp.). Viens no jauninājumiem, kas tika ieviests ar šo regulu, attiecas uz normām par tiesību uz izdienas pensiju pārnesamību.

4 Minētās regulas 32. apsvērumā ir noteikts:

"Atlaišanas pabalsta noteikumi jāgroza, lai ņemtu vērā Kopienas noteikumus par pensiju tiesību pārnesamību. Tas jāpanāk, labojot vairākas pretrunas un ieviešot lielāku elastību."

5 Civildienesta noteikumu VIII pielikuma "Pensiju programma" 11. pantā ir noteikts:

"1. Ierēdnis, kurš atstāj Savienības dienestu, lai:

– uzsāktu dienestu valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā, kas noslēgusi līgumu ar Savienību,

– uzsāktu darbu nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, pamatojoties uz ko viņš iegūst pensijas tiesības tādas shēmas ietvaros, kurā pārvaldes iestādes ir noslēgušas līgumu ar Savienību,

ir tiesīgs likt pārskaitīt [nodot] savu Savienībā iegūto izdienas pensijas tiesību aktuāro ekvivalentu, kas atjaunināta līdz faktiskajam pārskaitījuma datumam, uz šīs pārvaldes vai organizācijas pensiju fondu vai pensiju fondu, kurā viņš iegūst pensijas tiesības, pamatojoties uz darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

2. Ierēdnis, kurš uzsāk dienestu Savienībā pēc:

– darba valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā

vai

– darbības nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā,

ir tiesīgs pēc štata ierēdņa statusa iegūšanas, bet pirms tiesību iegūšanas saņemt izdienas pensiju Civildienesta noteikumu 77. panta nozīmē, iemaksāt Savienībai izdienas pensijas tiesību, kas iegūtas, pamatojoties uz šādu darbu vai statusu, kapitāla vērtību, kas atjaunināta līdz faktiskajam pārskaitījuma datumam.

[..]

3. 2. punkts attiecas arī uz ierēdni, kurš pēc pārcelšanas perioda atbilstoši Civildienesta noteikumu 37. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrajam ievilkumam tiek pieņemts atpakaļ darbā, un ierēdni, kurš tiek pieņemts atpakaļ darbā pēc atvaļinājuma personisku iemeslu dēļ atbilstoši Civildienesta noteikumu 40. pantam."

6 Šī pielikuma 12. pants ir formulēts šādi:

"1. Ierēdnis, kurš vēl nav sasniedzis pensionēšanās vecumu un kura dienesta attiecības izbeidzas citu iemeslu dēļ, izņemot nāvi vai invaliditāti, un kuram nav tiesību saņemt tūlītēju vai atliktu izdienas pensiju, atstājot dienestu, ir tiesīgs saņemt:

a) ja viņš ir nostrādājis mazāk nekā gadu un nav izmantojis 11. panta 2. punktā paredzēto iespēju, pabalstu sakarā ar atbrīvošanu no amata, kas vienāds ar trīskāršu no viņa pamatalgas ieturēto summu, lai veiktu pensijas iemaksas pēc visu saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 42. un 112. pantu samaksāto summu atskaitīšanas;

b) citos gadījumos 11. panta 1. punktā paredzētos pabalstus vai šādu pabalstu aktuārā ekvivalenta iemaksu privātā apdrošināšanas sabiedrībā vai pensiju fondā pēc viņa izvēles ar nosacījumu, ka šī sabiedrība vai fonds garantē, ka:
   i) kapitāls netiks atmaksāts;
   ii) mēneša ienākumus izmaksās agrākais no 60 gadu vecuma un vēlākais no 66 gadu vecuma;
   iii) ir paredzēti noteikumi par reversijas vai apgādnieka zaudējuma pensijām;
   iv) pārvedumu uz citu apdrošināšanas sabiedrību vai citu fondu atļaus vienīgi tad, ja minētais fonds atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti i), ii) un iii) punktā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, ierēdņi, kuri nav sasnieguši pensionēšanās vecumu un kuri kopš savu pienākumu pildīšanas sākšanas pensiju tiesību nodibināšanas vai uzturēšanas nolūkā ir veikuši iemaksas valsts pensiju shēmā, privātā apdrošināšanas shēmā vai pensiju fondā pēc viņu izvēles, kas atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām, un kuru dienesta attiecības izbeidzas tādu iemeslu dēļ, kas nav nāve vai invaliditāte, un kuriem nav tiesību saņemt tūlītēju vai atliktu izdienas pensiju, atstājot dienestu, ir tiesīgi saņemt pabalstu sakarā ar atbrīvošanu no amata, kas vienāds ar viņu pensiju tiesību aktuāro vērtību, kuras iegūtas, [viņiem] strādājot iestādēs. Minētajos gadījumos maksājumus, kas veikti, lai nodibinātu vai uzturētu savas pensijas tiesības valsts pensiju shēmā, piemērojot Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 42. vai 112. pantu, atskaita no pabalsta sakarā ar atbrīvošanu no amata."

7 Atbilstoši Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 39. panta 1. punktam:

"Atstājot darbu dienestā, darbiniekam [..] ir tiesības uz izdienas pensiju, aktuārā ekvivalenta pārnešanu vai atlaišanas pabalsta izmaksu saskaņā ar Civildienesta noteikumu V sadaļas 3. nodaļu un VIII pielikumu [..]."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

8 Prasītājs pamatlietā ir Francijas valsts civildienestā apstiprināts ierēdnis no 2006. gada 1. septembra un veic *direction départementale des territoires du Bas-Rhin* [Lejasreinas teritoriju departamenta direkcijas] (Francija) ilgtspējīgas attīstības vecākā tehniķa amatu.

9 No 2011. gada 1. aprīļa līdz 2013. gada 31. augustam personisku iemeslu dēļ viņam bija piešķirts neaktīva ierēdņa statuss, un attiecīgajā laikposmā viņš bija līgumdarbinieks Eiropas Komisijā.

10 Pēc atgriešanās darbā savas izcelsmes valsts pārvaldē pēc šī neaktīva ierēdņa statusa beigām viņš lūdza nodot savas izdienas pensijas tiesību, kas iegūtas Savienības pensiju sistēmā, aktuāro ekvivalentu Valsts pensionēto ierēdņu sistēmai, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punktu.

11 Šis lūgums tika noraidīts ar diviem lēmumiem – 2014. gada 10. jūlijā un 17. septembrī.

12 Prasītājs pamatlietā iesniedza prasību atcelt šos lēmumus *tribunal administratif de Strasbourg* [Strasbūras administratīvajā tiesā] (Francija), kas tika noraidīta ar 2016. gada 19. oktobra spriedumu.

13 Prasītājs pamatlietā iesniedza kasācijas sūdzību *Conseil d'État* [Valsts padomē] (Francija), norādot, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, jo *tribunal administratif de Strasbourg* esot nospriedusi, ka šī izdienas pensijas tiesību aktuārā ekvivalenta nodošana esot rezervēta tikai Savienības darbiniekiem un ierēdņiem, kuri sākotnēji ir bijuši iecelti amatā dalībvalsts pārvaldē, izslēdzot tos, kuri tajā atgriežas pēc neaktīva ierēdņa statusa personisku iemeslu dēļ beigām.

14 Uzskatot, ka atbilde uz izvirzīto pamatu nav acīmredzama un ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta interpretācijai ir būtiska nozīme tajā iesniegtā strīda risinājumam, *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Civildienesta noteikumu] VIII pielikuma 11. panta 1. punkta noteikumus var attiecināt tikai uz ierēdņiem un līgumdarbiniekiem, kas pirmo reizi ir pieņemti darbā valsts pārvaldē pēc tam, kad viņi ir bijuši nodarbināti Eiropas Savienības institūcijā ierēdņa, līgumdarbinieka vai pagaidu darbinieka statusā, vai arī tā ir paredzēta arī ierēdņiem un līgumdarbiniekiem, kas atgriežas valsts pārvaldes dienestā pēc tam, kad viņi ir veikuši pienākumus Eiropas Savienības institūcijā un šajā laikposmā [valsts pārvaldes dienestā] ir bijuši neaktīvā statusā vai atvaļināti personisku iemeslu dēļ?"

Par prejudiciālo jautājumu

15 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izdienas pensijas tiesību aktuārā ekvivalenta nodošana ir rezervēta tikai darbiniekiem un ierēdņiem, kuri pirmo reizi ir pieņemti darbā valsts pārvaldē pēc tam, kad viņi ir bijuši nodarbināti Eiropas Savienības iestādē, vai arī tā ir paredzēta arī tiem, kas tajā atgriežas pēc pienākumu veikšanas šādā iestādē, ja [valsts pārvaldes dienestā tie] ir bijuši neaktīvā statusā vai atvaļinājumā personisku iemeslu dēļ.

16 Vispirms ir jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta normas ir piemērojamas līgumdarbiniekiem, kāds ir prasītājs pamatlietā, ņemot vērā atsauci uz Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 39. panta 1. punktu. Proti, šajā normā ir paredzēts, ka, atstājot darbu dienestā, darbiniekam ir tiesības uz izdienas pensiju, aktuārā ekvivalenta nodošanu vai atlaišanas pabalsta izmaksu saskaņā ar Civildienesta noteikumu V sadaļas 3. nodaļu un VIII pielikumu.

17 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punktu ierēdnis vai darbinieks, kurš atstāj dienestu, lai uzsāktu dienestu valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā vai uzsāktu darbu nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ir tiesīgs nodot savu Savienībā iegūto izdienas pensijas tiesību aktuāro ekvivalentu [citai sistēmai].

18 Attiecībā uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkta tekstu ir jānorāda, ka jēdziens "uzsākt", kura parastā nozīme darba pienākumu izpildes sākšanā norāda uz amata pienākumu pildīšanas sākuma datumu vai to sākšanu laikā, neļauj viens pats atbildēt uz jautājumu, vai runa ir par sākotnējo stāšanos amatā vai arī šis jēdziens ietver arī amata pienākumu izpildes atsākšanu.

19 Gramatiskā interpretācija, to pretnostatot Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 3. punktam, kurā ir atsauce uz ierēdni, kurš "tiek pieņemts atpakaļ darbā" pēc Civildienesta noteikumu 37. panta pirmās daļas b) punkta otrajā ievilkumā paredzētā norīkojuma beigām vai pēc to 40. pantā paredzētā atvaļinājuma personisku iemeslu dēļ beigām, arī neļauj sniegt norādes šajā sakarā. Proti, redakcionālā atšķirība starp Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. un 3. punktu vien ir norāde uz to atšķirīgo apjomu. Tādējādi šā panta 3. punktā, kurš regulē īpašo ierēdņa gadījumu, kad tas ir bijis norīkots vai bijis atvaļinājumā personisku iemeslu dēļ, skaidri norāda uz minētā panta 2. punkta piemērošanas nosacījumiem.

20 Runājot par to, kā interpretēt Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punktā norādīto vārdkopu "uzsākt dienestu valsts pārvaldē", jāatgādina, ka gan no Savienības tiesību vienveidīgas piemērošanas, gan no vienlīdzības principa prasībām izriet, ka Savienības tiesību normas formulējums, kurā nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tās saturu un piemērošanas jomu, visā Savienībā parasti ir interpretējams autonomi un vienveidīgi un tas jāveic, ņemot vērā šīs tiesību normas kontekstu un attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi (spriedums, 2015. gada 15. oktobris, *Axa Belgium*, C-494/14, EU:C:2015:692, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Attiecībā uz kontekstu, kurā iekļaujas Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. pants, ir svarīgi norādīt, ka šī pielikuma 11. un 12. pants ir grozīts ar Regulu Nr. 723/2004 veiktās civildienesta reformas laikā. Proti, kā izriet no šīs regulas 32. apsvēruma, Savienības likumdevējs ir vēlējies grozīt normas par atlaišanas pabalstu, lai ņemtu vērā Savienības tiesisko regulējumu par tiesību uz izdienas pensiju nodošanu un šajā sakarā labotu konkrētas pretrunas un ieviestu vairāk elastīguma.

22 Šo normu grozīšana atspoguļo Savienības likumdevēja vēlmi samazināt to gadījumu skaitu, kad darbinieki bez tiesībām uz izdienas pensiju tāpēc, ka viņi nav nostrādājuši desmit dienesta gadus, var saņem atlaišanas pabalstu un gūt iespēju nodot izdienas pensijas tiesības citai pensiju sistēmai.

23 Attiecībā uz Civildienesta reformai Regulā Nr. 723/2004 noteikto mērķi ir jānorāda, ka Savienības likumdevējs ir vēlējies veicināt Savienības civildienesta pievilcīgumu, kā normu ieviešot tiesību uz izdienas pensiju pārnesamību [un] atlaišanas pabalstu atstājot kā atkāpi un izņēmuma mehānismu, kam ir piemērojami strikti nosacījumi. Šajā ziņā tiesību uz izdienas pensiju nodošanas sistēma, kāda tā ir paredzēta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. pantā, ļaujot veikt koordināciju starp valstu sistēmām un Savienības pensiju sistēmu, ir paredzēta, lai atvieglotu valstu sabiedriskā vai privātā sektora, kā arī starptautiskā sektora darbinieku pāreju uz Savienības pārvaldes sistēmu un tādējādi nodrošinātu Savienībai vislabākās iespējas izvēlēties jau kvalificētu personālu ar atbilstošu profesionālo pieredzi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2004. gada 16. decembris, *My*, C-293/03, EU:C:2004:821, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Lielākas personāla izvēles nolūkā no personāla ar atbilstošu profesionālo pieredzi Savienības likumdevējs ir ieviesis paaugstinātu elastīgumu jautājumā par iespēju nodot tiesības uz izdienas pensiju abos virzienos, tādējādi izbeidzot neskaidrības, ar kurām saskārās konkrēti darbinieki jautājumā par iespējamo viņu darba tiesisko attiecību pārtraukšanu un neiespējamību iegūt vienlīdzīgas tiesības uz izdienas pensiju.

25 Tādējādi, lai gan Tiesa jau pirms ar Regulu Nr. 723/2004 īstenotās Civildienesta reformas bija nolēmusi, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkts atļauj, atgriežoties valsts sistēmā, tai nodot tiesību uz izdienas pensiju, kas iegūtas Savienības pensiju sistēmā, aktuāro ekvivalentu (spriedums, 1988. gada 29. jūnijs, *Gritzmann-Martignoni*/Komisija, 124/87, EU:C:1988:345, 17. punkts), tā tas jo vairāk ir kopš šīs reformas.

26 Taču Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punktā paredzēto tiesību uz izdienas pensiju pārnesamības nosacījumu šaura interpretācija, kuru ir izmantojusi Francijas valsts pārvalde, tādā ziņā, ka valsts ierēdnim, kurš ierobežotu laikposmu ir veicis amata pienākumus Savienības iestādē, tiek

atteikts nodot šai laikposmā iegūtās tiesības uz izdienas pensiju, ir acīmredzami pretēja šajā normā izvirzītajam mērķim – garantēt lielāku elastīgumu jautājumā par tiesību uz izdienas pensiju pārnesamību un ļaut izvēlēties kvalificētu personālu.

27 No tā izriet, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punktā paredzēto tiesību uz izdienas pensiju aktuārā ekvivalenta nodošanu var lūgt gan ierēdņi un līgumdarbinieki, kuri pirmo reizi tiek iecelti amatā valsts pārvaldē, gan tie, kuri tajā atgriežas tostarp pēc noteikta laika neaktīva statusa vai atvaļinājuma personisku iemeslu dēļ.

28 Jebkāda cita veida Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkta interpretācija, kas liedz tādai personai kā prasītājs pamatlietā izmantot tiesības nodot Savienības pensiju sistēmā iegūto tiesību uz izdienas pensiju aktuāro ekvivalentu, būtu nesaderīga ar LESD normām par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos.

29 Šajā ziņā ir svarīgi atgādināt, ka Savienības ierēdnim vai darbiniekam var būt migrējoša darba ņēmēja statuss LESD 45. panta izpratnē. Proti, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Savienības pilsonis, kurš strādā citā dalībvalstī, kas nav viņa izcelsmes dalībvalsts, nezaudē darba ņēmēja statusu šā panta izpratnē tikai tāpēc vien, ka viņš ieņem amatu starptautiskā organizācijā (spriedumi, 2006. gada 16. februāris, *Öberg*, C-185/04, EU:C:2006:107, 12. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2016. gada 6. oktobris, *Adrien* u.c., C-466/15, EU:C:2016:749, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 No tā izriet, ka Savienības pilsonim, kurš strādā kādā no tās iestādēm vai struktūrām citā dalībvalstī, kas nav viņa izcelsmes dalībvalsts, kā tas ir prasītāja pamatlietā gadījumā, nedrīkst atteikt sociālās tiesības un priekšrocības, kas tam izriet no LESD 45. panta (spriedums, 2016. gada 6. oktobris, *Adrien* u.c., C-466/15, EU:C:2016:749, 25. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

31 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar šiem noteikumiem LESD 45. pantam ir pretrunā jebkāds pasākums, pat tāds, kas piemērojams bez diskriminācijas pilsonības dēļ, kurš Savienības pilsoņiem var traucēt vai padarīt mazāk pievilcīgu Līgumā noteikto pamatbrīvību īstenošanu (spriedums, 2016. gada 6. oktobris, *Adrien* u.c., C-466/15, EU:C:2016:749, 26. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

32 Tādējādi Tiesa jau ir nospriedusi – tas, ka darba ņēmējam tiek liegtas tiesības summēt laikposmus, kuri ir pabeigti atbilstoši vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, neņemot vērā tos laikposmus, kuri ir nostrādāti starptautiskās organizācijās, principā ir darba ņēmēju brīvas pārvietošanās šķērslis LESD 45. panta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 4. jūlijs, *Gardella*, C-233/12, EU:C:2013:449, 45. punkts).

33 Šajā gadījumā Francijas valsts pārvaldes sniegtā Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkta interpretācija ir nelabvēlīga attiecīgās dalībvalsts ierēdņiem, kuri ir izmantojuši savu pārvietošanās brīvību, pieņemot darba piedāvājumu Savienības iestādē, salīdzinājumā ar tiem ierēdņiem, kas palikuši šajā dalībvalstī, jo šie pēdējie var izmantot nepārtrauktu iemaksu periodu, bet pirmajiem minētajiem tādēļ, ka tiem tiek atteikts pārnest viņu tiesības uz izdienas pensiju, kas iegūtas Savienības pensiju sistēmā, būtu jācieš no pārtraukuma viņu iemaksu periodos.

34 Turklāt Tiesa attiecībā uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu jau ir nospriedusi, ka, atsakoties veikt vajadzīgos pasākumus, lai pārskaitītu valsts pensiju sistēmā iegūto pensijas tiesību aktuāro ekvivalentu vai izpirkuma vērtību uz Savienības pensiju sistēmu, kā to paredz šis pants, šī dalībvalsts apgrūtina noteikta vecuma valsts ierēdņu nodarbināšanu Savienībā, jo šāda pārcelšanās no valsts civildienesta uz Savienības civildienestu nozīmētu to pensijas tiesību zaudēšanu, kuras viņiem pienāktos, ja viņi neiestātos Savienības dienestā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2004. gada 16. decembris, *My*, C-293/03, EU:C:2004:821, 45. punkts, un 2015. gada 4. februāris, *Melchior*, C-647/13, EU:C:2015:54, 26. punkts).

35 Taču šādas sekas nevar tikt pieļautas, ņemot vērā lojālas sadarbības un palīdzības pienākumu, kas dalībvalstīm ir pret Savienību un kas izteikts LES 4. panta 3. punktā paredzētajā pienākumā veicināt tās mērķu sasniegšanu (spriedums, 2004. gada 16. decembris, *My*, C-293/03, EU:C:2004:821, 48. punkts, kā arī rīkojums, 2010. gada 9. jūlijs, *Ricci* un *Pisaneschi*, C-286/09, nav publicēts, EU:C:2010:420, 33. punkts).

36 Turklāt atbilstoši Tiesas judikatūrai visas Civildienesta noteikumu īpašības ir saistošas visām dalībvalstīm un tie ir tieši piemērojami tajās (spriedumi, 1981. gada 20. oktobris, Komisija/Beļģija, 137/80, EU:C:1981:237, 7. punkts, un 2017. gada 10. maijs, *de Lobkowicz*, C-690/15, EU:C:2017:355, 42. punkts), ieskaitot ne tikai valsts tiesas, bet arī visas attiecīgās dalībvalsts struktūras, tostarp administratīvās iestādes (spriedums, 2019. gada 19. decembris, *GRDF*, C-236/18, EU:C:2019:1120, 35. punkts).

37 No tā izriet – papildus tam, ka Civildienesta noteikumi ietekmē Savienības administrācijas iekšējo kārtību, tie ir saistoši arī dalībvalstīm, ciktāl ir nepieciešama to sadarbība šo noteikumu īstenošanā (spriedumi, 1981. gada 20. oktobris, Komisija/Beļģija, 137/80, EU:C:1981:237, 8. punkts, un 2019. gada 13. februāris, *Rohart*, C-179/18, EU:C:2019:111, 15. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra), un valsts pārvaldei ir jāatturas veikt jebkādus pasākumus, kas ierobežotu Civildienesta noteikumos sniegto iespēju piemērošanas jomu.

38 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesību uz izdienas pensiju aktuārā ekvivalenta nodošanu var pieprasīt gan ierēdņi un līgumdarbinieki, kuri pirmo reizi uzsāk darbu valsts pārvaldē pēc tam, kad tie ir bijuši nodarbināti Savienības iestādē, gan arī tie, kuri tajā atgriežas pēc amata pildīšanas šādā iestādē pēc noteikta laika neaktīva statusa vai atvaļinājuma personisku iemeslu dēļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

39 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesību uz izdienas pensiju aktuārā ekvivalenta nodošanu var pieprasīt gan ierēdņi un līgumdarbinieki, kuri pirmo reizi uzsāk darbu valsts pārvaldē pēc tam, kad tie ir bijuši nodarbināti Savienības iestādē, gan arī tie, kuri tajā atgriežas pēc amata pildīšanas šādā iestādē pēc noteikta laika neaktīva statusa vai atvaļinājuma personisku iemeslu dēļ.

[Paraksti]